

ב"ר מנחם-אב

יום הילולא של כ"ק הרה"ג והרה"ח
המקובל ר' לוי יצחק ז"ל שניאורסאהן

קובץ לימוד

ועלי החוב והזכות גדול להציע ולבקש וכו' –
ללמוד בההתועדות מתורתו,
ולנדב ביומא דין לזכר נשמתו

ממכתב מוצאי תשעה באב תשד"ח

מגנית ב' מנחם-אב
קרן לוי יצחק

KEREN LEVI YITZCHAK FUND

ע"ש הרה"ג וזרה"ח המקובל וכו' רבי לוי יצחק שניאורסאהן
מיסודו של כ"ק אדמו"ר רבי מנחם מענדל צוקללה"ה נב"מ זי"ע שניאורסאהן מליובאוויטש
ESTABLISHED BY THE LUBAVITCHER REBBE
IN MEMORY OF RABBI LEVI YITZCHAK SCHNEERSON

BH. Chof Av 5786

Dear Friend,

Sixty two years ago, during the *farbrengen* of Chof Av, the Rebbe founded a new fund in honor of his father, Rabbi Levi Yitzchak Schneerson. He named the Fund – Keren Levi Yitzchak.

Throughout the subsequent years, the Rebbe would personally make an appeal for this fund at the Chof Av *farbrengen*.

Keren Levi Yitzchak, under the auspices of Machne Israel, provides short-term loans to educational institutions and yeshiva teachers..

In celebrating this momentous day, fulfill the Rebbe's wish and honor the Rebbe's father's memory by:

- ♦ Studying his father's teachings, and
- ♦ Donating to charity.

KerenLeviYitzchak.org

This publication contains a teaching by Rabbi Levi Yitzchak, as well as *mishnayos* to be studied on the *yahrzeit*.

Machne Israel

Keren Levi Yitzchak

STUDY AND DONATE

Chof Menachem Av is the *yahrzeit* and *bilula* of my father, Harav Levi Yitzchak ben Harav Boruch Schneur ז"ל....

It is my obligation and great *zechus* to suggest, request, etc., that everyone study from his teachings at the *farbrengen* [of Chof Av], and to donate to charity in his memory on this day.

He sacrificed his life to spread *Yiddishkeit* amongst the Jewish people "behind the Iron Curtain," for which he was imprisoned, was sentenced to exile, perished in exile, and his resting place is there.

May his merit protect us and all the Jewish people שליט"א.

—From a letter of the Rebbe, Motzoei Tisha B'Av 5744/1984

ללמוד ולנדון

כ"ף במנחם אב, יום היארצייט וההילולא של אאמו"ר לוי יצחק בן הרב אא"י ברוך שניאור – ז"ל . .

ועלי החוב והזכות גדול להציע ולבקש וכו' – ללמוד בההתועדות מתורתו, ולנדב ביומא דין לזכר נשמתו,

שמסר נפשו על הפצת היהדות בתוככי בני ישראל "מאחורי מסך הברזל", ועל ידי זה הי' חבוש בבית האסורים ונשפט לגלות ומת בגולה ושם מנוחתו כבוד,

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל – שליט"א.

ממכתב מוצאי ת"ב, ה'תשד"מ

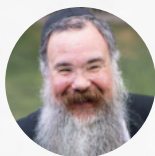
STUDY COMPANION

PROGRAM

HIS FATHER'S SHOES

*Historical background and Torah insight into a letter
Harav Levi Yitzchok wrote to his son, the Rebbe,
thanking him for sending him a pair of shoes.*

**RABBI SHAIS
TAUB**

Director of SoulWords

**RABBI ELKANAH
SHMOTKIN**

Author of 'Early Years'

SUNDAY | EVE OF CHOF AV, 5786 | AUGUST 2, 2026 | 9:30-11:00 PM ET

SOULWORDS HOUSE

120-23 228TH ST. CAMBRIA HEIGHTS, NY 11411

*Just
HALF A BLOCK
from
THE OHEL*

LIVE OR REPLAY:

SOULWORDS.ORG/CHOFAY5786

ללמוד

STUDY

Facsimile of the original handwritten letter from
Harav Levi Yitzchok to his son, the Rebbe. In the margin,
the Rebbe wrote in his own handwriting:

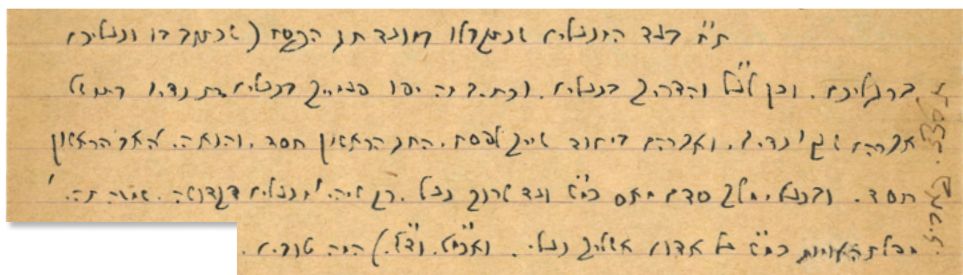
תרצ"ז. פאריז.

5697 [1937]. *Paris.*

In *Reshimos* (*Choveres* 54) the Rebbe refers to this letter as:

רצ"ז אייר: שייכות נעלים ופסח.

5697. *Iyar: the connection between shoes and Pesach.*

ת"ח בעד המנעלים שנתקבלו במועד חג הפסח (שכתוב בו ונעליכם

ברגליכם, וכן לע"ל והדריך בנעלים, וכתוב מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב בתו של
אברהם שנק' נדיב, ואברהם ביחוד שייך לפסח, החג הראשון חסד, והוא ה' האב הראשון
חסד, ובנעל. מלך סדם מאס כמ"ש ועד שרוד נעל, רק שיהי' מנעלים דקדושה, שמזה תהי'
מפלת האומות, כמ"ש על אדום אשליך נעלי, ואכמ"ל, וד"ל, המה טובים.

תרצ"ז. פאריז.

תְּשׁוּאוֹת חֵן בְּעֵד הַמְּנַעֲלִים
שֶׁנִּתְקַבְּלוּ בְּמוֹעֵד חַג הַפֶּסַח

Thank you for the shoes that were received
in time for the Pesach holiday

(שְׂכָתוֹב בּוֹ¹)
”וְנַעֲלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם,”
וְכֵן לְעֵתִיד לָבָא
”וְהִדְרִיךְ בְּנַעֲלִים,”²

(regarding which it is written:¹
“and your shoes on your feet;”
and likewise, in the future [redemption]:
“and He will lead them with shoes.”²

וְכָתִיב ”מִה יָפוּ פַעְמֶיךָ בְּנַעֲלִים
בֵּת נָדִיב”
בְּתוּ שֶׁל אַבְרָהָם
שֶׁנִּקְרָא נָדִיב,³

And it is written:³ “how beautiful are your
footsteps in shoes, daughter of the noble one,”
the daughter of Avraham,
who is called “the noble one.”⁴

וְאַבְרָהָם בִּיחּוּד שִׁינָּה לְפֶסַח,
הַחַג הָרִאשׁוֹן חֶסֶד,
וְהוּא הָיָה הָאָב הָרִאשׁוֹן חֶסֶד,⁵
וּבְנַעֲלִים.

And Avraham is especially related to Pesach,
the first festival — *chesed*,
and he was the first Patriarch — *chesed*,⁵
and to shoes.

מֶלֶךְ סְדוֹם מָאָס
כְּמוֹ שְׂכָתוֹב⁶
”וְעַד שְׁוֹרֵץ נַעַל,”
רַק שִׁיְהִיו מְנַעֲלִים דְּקִדּוּשָׁה,

[Avraham] found repugnant [the offer of]
the King of Sdom, as it is written:⁶
“not even a shoelace,”
rather they should be shoes of holiness,

שְׁמִזָּה תִּהְיֶה
מִפִּלַּת הָאֲמוֹת,
כְּמוֹ שְׂכָתוֹב⁷ ”עַל אֲדוֹם
אֲשַׁלֵּיךְ נַעֲלִי,”⁸
וְאֵין כָּאֵן מְקוֹם לְהֶאֱרִיךְ,
וְדִי לְמִבִּין),
הֵמָּה טוֹבִים.

from which will come
the downfall of the nations,
as it is written:⁷ “upon Edom
I will cast My shoe,”⁸
and this is not the place to elaborate;
and it is sufficient for one who understands.)
They are good.

1 Shmos 12:11. שמות יב, יא.

2 Yeshayahu 11:15. ישעיה' יא, טו.

3 Shir HaShirim 7:2. שיר השירים ז, ב.

4 Sukkah 49b. סוכה מט, ב.

5 Zohar III, 257b; Tur, Orach Chaim 417. זח"ג רנו, ב; טואו"ח סתי"ז.

6 Bereishis 14:23. בראשית יד, כג.

7 Tehillim 60:10. תהלים ס, י.

8 Midrash Tanchuma, Lech Lecha 13; Tanchuma (Buber), Lech Lecha 17. מדרש תנחומא, לך לך יג; תנחומא (בובר), לך לך יז.

פרקי משניות אותיות השם

רזי יצחק

ערבה, ובאין וזקפין אותן בצדי המזבח, וראשיהן כפופין על גבי המזבח. תקעו ותרעו ותקעו. בכל יום מקיפין את המזבח פעם אחת, ואומרים, אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָּא. רבי יהודה אומר, אָנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָּא. ואותו היום מקיפין את המזבח שבע פעמים. בשעת פטירתו, מה הן אומרים, יְיָ לְךָ מִזְבֵּחַ, יְיָ לְךָ מִזְבֵּחַ. רבי אליעזר אומר, לֵיהּ וְלָךְ, מִזְבֵּחַ. לֵיהּ וְלָךְ, מִזְבֵּחַ:

ו כמעשהו כחל כך מעשהו בשבת, אלא שהיו מלקטין אותן מערב שבת ומניחים אותן בגיזות של זהב, כדי שלא יכמזו. רבי יוחנן בן ברוקה אומר, חריות של דקל היו מביאין, וחוקטין אותן בפרקע בצדי המזבח, ואותו היום נקרא יום חבוט חריות:

ז מיד התנוקות שומטין את לולביהן ואוכלין אתרומיתן:

ח ההלל והשמחה שמנה ביצד. מלמד שהיה אדם בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג, בשאר כל ימות החג. סבה שבעה ביצד. גמר מלאכל, לא יתיר סבתו, אבל מוריד את הכלים מן המנחה ולמעלה, מפני כבוד יום טוב האחרון של חג:

ט נסוד המים ביצד. צלוחית של זהב מחוקת שלשת לגים היה ממלא מן השלוח. הגיעו לשער המים, תקעו ותרעו ותקעו. עלה בככש ופנה לשמאלו, שני ספלים של כסף היו שם. רבי יהודה אומר, של סיד היו, אלא שהיו משהירין פניהם מפני הנין, ומנקבין

רזי יצחק

מסכת סוכה פרק ד'

א לולב וערבה, ששה ושבעה. ההלל והשמחה, שמנה. סבה ונסוד המים, שבעה. והחליל, חמשה וששה:

ב לולב שבעה ביצד, יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת, לולב שבעה, ושאר כל הימים, ששה:

ג ערבה שבעה ביצד, יום שביעי של ערבה שחל להיות בשבת, ערבה שבעה, ושאר כל הימים, ששה:

ד מצות לולב ביצד. יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת, מוליכין את לולביהן לחר הבית, והחונין מקבלין מהן וסודרין אותן על גב האצטבא, והזקנים מניחין את שלהן בלשכה. ומלמדים אותם לומר, כל מי שמגיע לולבי בידו, דרי הוא לו במתנה. למחר משכימין ובאין, והחונין זורקין אותם לפניהם. והן מחטפין ומביין איש את חברו. וכשראו בית דין שבאו לידי סכנה, התקינו שיהא כל אחד ואחד נוטל בבריתו:

ה מצות ערבה ביצד, מקום היה למטה מירושלים, ונקרא מוצא. ויורדן לשם ומלקטין משם מרביות של

ה הקיבר את מו' שלשה ימים קדם לרגל, במלה הימנו גזרת שבעה. שמנה, במלה הימנו גזרת שלשים מפני שאמרו, שבת עולה ואינה מפסקת, ורגלים מפסיקין ואינן עולין:

ו רבי אליעזר אומר, משהכר בית המקדש, עצרת בשבת. רבן גמליאל אומר, ראש השנה יום הכפורים, פרגלים, ויחזקום אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה, אלא עצרת פרגלים, ראש השנה יום הכפורים בשבת:

ז אין קורעין, ולא חולצין, ואין מברין, אלא קרוביו של מת, ואין מברין אלא על מטה וקופה. אין מוליכין לבית האכל לא במכלא ולא באסקוטלא ולא בקנון, אלא בסלים, ואין אומרים ברכת אכלים במועד, אכל עומדין בשורה ומעמדין ופוטרין את הרבים:

ח אין מניחין את המטה ברחוב, שלא להרגיל את ההספד, ולא של נשים לעולם, מפני הכבוד. נשים במועד מענות, אכל לא מטפחות. רבי ישמעאל אומר, הסמוכות למטה, מטפחות:

ט בראשי חדשים, בחגכה ובפורים, מענות, ומטפחות בזה ובזה, אכל לא מקוננות. נקבר המת, לא מענות ולא מטפחות. איזהו ענין, שכלן עונות כאחת. קינה, שאחת מברכת וכלן עונות אחריה, שנאמר (ירמיה ט), ולמדנה בנתיכם נהי, ואשה רעוה קינה. אכל לעתיד לבא הוא אומר (ישעיה כה), בלע המות לגצת, ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים וגו':

לוי יצחק

מסכת יומא פרק ח'

א יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה ובחריצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה. והמלך והכלה ירחצו את פניהם, והיה תנעל את הסנדל, דברי רבי אליעזר, והכמים אוסרין:

במין שני חטמין דקין, אחד מעבה ואחד דק, כדי שיהיו שניהם בלין בבת אחת. מערכי של מים, מזרחי של יין, ערה של מים לתוך של יין, ושל יין לתוך של מים, רצא. רבי יהודה אומר, בלג היה מנסך כל שמנה, ולמנסך אומרים לו, הגבה דך, שפעם אחת נסך אחד על גבי רגליו, ורגמיהו כל העם באתרוגיהן:

י כמעשהו בחל כך מעשהו בשבת, אלא שיהיה ממלא מערב שבת חבית של זהב שאינה מקדשת, מן השלות, ומניחה בלשכה, נשפכה או נתגלתה, היה ממלא מן הכיור, שהיו והמים המלין, פסולים לגבי המזבח:

לוי יצחק

מסכת מועד קטן פרק ג'

א ואלו מוגלחין במועד, הבא ממדינת הים, ומבית השבית, והיוצא מבית האסורין, והמגדה שהתירו לו חכמים, וכן מי שנשאל לחכם והתר, והתיר, והמצרע העולה ממטמאתו לטהרתו:

ב ואלו מכבסין במועד, הבא ממדינת הים, ומבית השבית, והיוצא מבית האסורים, והמגדה שהתירו לו חכמים, וכן מי שנשאל לחכם והתר, ומטפחות הידים ומטפחות הספרים ומטפחות הספג, הנכין והנכות והנדות והיולדות, וכל העולין מטמאה לטהרת, הרי אלו מותרין, ושאר כל אדם, אסורין:

ג ואלו פותבין במועד, קדושי נשים, גפין ושוכרין, דיתקי, מתנה ופרוזבולין, אגרות שום ואגרות מזון, שטרי חליצה ומאונים, ושטרי ברורין, וגזרות בית דין, ואגרות של רשות:

ד אין פותבין שטרי חוב במועד, ואם אינו מאמינו או שאין לו מה יאכל, הרי זה יכתב. אין פותבין ספרים, תפלין ומזוזות, במועד, ואין מניחין אות אחת, אפלו בספר (העזרה) עזרא. רבי יהודה אומר, כותב אדם תפלין ומזוזות לעצמו, ומורה על ירכו תכלת לציציתו:

מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר (יחזקאל לו), וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. ואומר (ירמיה יז), מקוה ישראל יי, מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

רוי יצחק

מסכת יומא פרק ה'

א יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה ובחריצה ובסיכה ובנגיעילת הסנדל ובחשמיש המטהר. והמלך והכלה ירחצו את פניהם, והחיה תנעל את הסנדל, דברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין:

ב האוכל ככותבת הנפה, כמותו וכגרעיניתה, והשוטה מלא לגמיו, חיב. כל האכלין מצטרפין לככותבת. כל המשקין מצטרפין למלא לגמיו. האוכל ושותה, אין מצטרפין:

ג אכל ושתה בהעלם אחת, אינו חיב אלא תמאת אחת. אכל ועשה מלאכה, חיב שתי תמאות. אכל אכלין שאינן ראויין לאכילה, ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה, ושתה ציר או מרים פטור:

ד התינוקות, אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתים, בשביל שיהיו רגילין במצוות:

ה גברה שהריתה, מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה מאכילין אותו על פי בקיאי, ואם אין שם בקיאי, מאכילין אותו על פי עצמו, עד שיאמר די:

ו מי שאחזו בלמוס, מאכילין אותו אפלו דברים טמאים, עד שיאורו עיניו. מי שנשכו כלב שומה, אין מאכילין אותו מחצר כבד שלו, ורבי מתיא בן חרש

ב האוכל ככותבת הנפה, כמותו וכגרעיניתה, והשוטה מלא לגמיו, חיב. כל האכלין מצטרפין לככותבת. כל המשקין מצטרפין למלא לגמיו. האוכל ושותה, אין מצטרפין:

ג אכל ושתה בהעלם אחת, אינו חיב אלא תמאת אחת. אכל ועשה מלאכה, חיב שתי תמאות. אכל אכלין שאינן ראויין לאכילה, ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה, ושתה ציר או מרים פטור:

ד התינוקות, אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתים, בשביל שיהיו רגילין במצוות:

ה גברה שהריתה, מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה מאכילין אותו על פי בקיאי. ואם אין שם בקיאי, מאכילין אותו על פי עצמו, עד שיאמר די:

ו מי שאחזו בלמוס, מאכילין אותו אפלו דברים טמאים, עד שיאורו עיניו. מי שנשכו כלב שומה, אין מאכילין אותו מחצר כבד שלו, ורבי מתיא בן חרש מתיר. ועוד אמר רבי מתיא בן חרש, החושש בגרונו, מטילין לו סם בתוך פיו בשבת, מפני שהוא ספק נפשות, וכל ספק נפשות דוחה את השבת:

ז מי שנפלה עליו מפלת, ספק הוא שם ספק אינו שם, ספק חי ספק מת, ספק נכרי ספק ישראל, מפקחין עליו את הנל. מצאורו חי, מפקחין עליו. ואם מת, יצוהו:

ח תמאת ואשם ודאי מכפרין. מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה. התשובה מכפרת על עברות קלות על עשה ועל לא תעשה. ועל התמורות היא תולה עד שיבא יום הכפורים ויכפר:

ט האומר, אחמא ואשוב, אחמא ואשוב, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אחמא ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה, מכל תמאתיכם לפני יי תמרתו (ויקרא טז), עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים

רושם, יערה ואינו צריך לנגב:

ב נפל לתוכה שקצים ורמשים ונתבקעו. או שנשתנו מראיהם, פסולין. חפזית, בין כך ובין כך פוסלת. מפני שהיא כשופרת. רבי שמעון ורבי אליעזר בן יעקב אומרים, הירדה והכנה שבתבואה כשרים, מפני שאין בהם לחה:

ג שנת מזה בהמה או חיה, פסולין. כל העופות פסולין, חוץ מן היונה, מפני שהיא מוצצת. כל השרצים אינם פסולין, חוץ מן החלדה, מפני שהיא מלקת. רבן גמליאל אומר, אף הנחש, מפני שהיא מקיאה. רבי אליעזר אומר, אף העכבר:

ד החושב על מי חטאת לשתות, רבי אליעזר אומר, פסול. רבי יהושע אומר, כשיטה. אמר רבי יוסי, במה דברים אמורים, במים שאינם מקדשים. אבל במים המקדשין, רבי אליעזר אומר, כשיטה. רבי יהושע אומר, כשישתה. ואם נרגה, כשר:

ה מי חטאת שנפסלו, לא יגבלם במים, שלא יעשם תקלה לאחרים. רבי יהודה אומר, בטלו. פרה ששתת מי חטאת, בשרה טמא מעת לעת. רבי יהודה אומר, בטלו במעיה:

ו מי חטאת ואפר חטאת, לא יעבירם בנהר ובספינה, ולא ישימם על פני המים, ולא יעמוד בצד זה ויורקם לצד זה. אבל עובר הוא במים עד ציאו. עובר הוא הטהור לחטאת ובגדיו כלי ריקם הטהור לחטאת, ובמים שאינם מקדשין:

ז אפר כשר שנתערב באפר מקלה, הולכין אחר הרב לממא, ואין מקדשין בו. רבי אליעזר אומר, מקדשין בכלן:

ח מי חטאת שנפסלו, מטמאין את הטהור לתרומה, בגדיו ובגופו. ואת הטהור לחטאת, לא בגדיו ולא בגופו. מטמאין את הטהור לתרומה בגדיו ובגופו. ואת הטהור לחטאת, בגדיו, אבל לא בגופו:

ט אפר כשר שנתנו על גבי המים שאינן ראויין לקדש, מטמאין את הטהור לתרומה, בגדיו ובגופו. את הטהור לחטאת, לא בגדיו ולא בגופו:

מתיר. ועוד אמר רבי מתיא בן חרש, החושש בגרוננו, מטילין לו סם בתוך פיו בשבת, מפני שהוא ספק נפשות, וכל ספק נפשות דוחה את השבת:

ז מי שנפלה עליו מפלת, ספק הוא שם ספק אינו שם, ספק חי ספק מת, ספק נכרי ספק ישראל, מפקחין עליו את הגל. מצאוהו חי, מפקחין עליו. ואם מת, יניחוהו:

ח חטאת ואשם ודאי מכפרין. מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה. התשובה מכפרת על עברות קלות על עשה ועל לא תעשה. ועל החמורות היא תולה עד שיבא יום הכפורים ויכפר:

ט האומר, אחטא ואשוב, אחטא ואשוב, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אחטא ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר. עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אליעזר בן עזריה, מכל חטאתיכם לפני יי הטהרו (ויקרא טז), עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר (יחזקאל לו), ודקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. ואומר (ירמיה י), מקוה ישראל יי, מה מקוה מטהר את הטהאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

רזי יצחק

מסכת פרה פרק ט'

א צלוותי שנפל לתוכה מים כל שהו, רבי אליעזר אומר, יזה שתי הדיות. ורחמים פוסלין. ירד לתוכה טל, רבי אליעזר אומר, יניחה בחמה והטל עולה. ורחמים פוסלין. נפל לתוכה משקין ומי פרות, יערה וצריך לנגב. דיו, קומום, וקנקנתום, וכל דבר שהוא

ואין מעצבין את הקמן, ואין מחזירין את השכר. מי
שנפרקה ידו ורגלו, לא ימרפס בצונן, אבל רוחין הוא
בדרבו, ואם נתרפא נתרפא:

לוי יצחק

מסכת שבת פרק כ"ב

לוי יצחק

מסכת נדרים פרק ח'

א קונם יין שאני טועם היום, אינו אסור אלא עד
שתחשך. שבת זו, אסור בכל השבת, ושבת שעברה.
חדש זה, אסור בכל החדש, וראש חדש להבא. שנה
זו, אסור בכל השנה, וראש השנה לעתיד לבא.
שבוע זה, אסור בכל השבוע, ושבועית שעברה, ואם
אמר יום אחד, שבת אחת, חדש אחד, שנה אחת,
שבוע אחד, אסור מיום ליום:

ב עד הפסח, אסור עד שיגיע. עד שיהא, אסור עד
שיצא. עד לפני הפסח, רבי מאיר אומר, אסור עד
שיגיע. רבי יוסי אומר, אסור עד שיצא:

ג עד הקציר, עד הבציר, עד המסיק, אינו אסור
אלא עד שיגיע. זה הכלל, כל שזמנו קבוע ואמר עד
שיגיע, אסור עד שיגיע, אסור עד שיהא, אסור עד
שיצא. וכל שאין זמנו קבוע, בין אמר עד שיהא, בין
אמר עד שיגיע, אינו אסור אלא עד שיגיע:

ד עד הקיץ, עד שיהא הקיץ, עד שיתחילו העם
להכניס בפלגלות, עד שיעבר הקיץ, עד שיקפלו
המקצועות. עד הקציר, עד שיתחיל העם לקצר,
קציר חמין אבל לא קציר שערים. הכל לפי מקום
נדרו, אם היה בהר, בהר, ואם היה בבקעה, בבקעה:

ה עד הנשמים, עד שיהיו הנשמים, עד שתחד
רביעה שניה. רבן שמעון בן גמליאל אומר, עד שיגיע
זמנה של רביעה. עד שישקפו נשמים, עד שיצא ניסן
כלו, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, עד שיעבר
הפסח. קונם יין שאני טועם השנה, נתעברה השנה,
אסור בה ובעברה. עד ראש אדר, עד ראש אדר
הראשון. עד סוף אדר, עד סוף אדר הראשון. רבי

א חבית שגשברה, מצילין הימנה מזון שלש סעודות,
ואומר לאחרים, באו והצילו לכם, ובלבד שלא יספג.
אין סומכין את הפרות להוציא מהן משקין, ואם יצאו
מעצמן, אסורין. רבי יהודה אומר, אם לאכלן, היוצא
מהן מחר, ואם למשקין, היוצא מהן אסור. חלות
דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן, אסורין. ורבי
אליעזר מתיר:

ב כל שבא בחמין מערב שבת, שורין אותו בחמין
בשבת, וכל שלא בא בחמין מערב שבת, מדיחין
אותו בחמין בשבת, חוץ מן המליח הישן, ודגים
מלווים קטנים וקולים האספגין, שהדחתן זו היא
גמר מלאכתן:

ג שובר אדם את החבית לאכל הימנה גרוגרות,
ובלבד שלא יחבון לעשות כלי. ואין נוקבים מגופה
של חבית, דברי רבי יהודה. ונחכמים מתירין. ולא
יקבנה מצודה, ואם היתה נקובה, לא יתן עליה שעוה,
מפני שהוא ממתה. אמר רבי יהודה, מעשה בא לפני
רבן יוחנן בן זכאי בערב, ואמר, הויששני לו מחטאתי:

ד נותנין תבשיל לתוך הבור בשביל שיהא שמור,
ואת המים תפסים ברעים בשביל שיצננו, ואת הצונן
בחמה בשביל שיחמו. מי שנשרו כליו בדרך במים,
מהלך בהן ואינו חושש, הגיע לחצר התיצונה, שומחן
בחמה, אבל לא כנגד העם:

ה הרוחין במי מערה ובמי טבריא ונסתפג, אפלו
בעשר אלומיאות, לא יביאם בידו. אבל עשרה
בני אדם מסתפגין פאלומית אחת פניהם וידיהם
ורגליהם, ומביאין אותה בידן:

ו סבין וממשמשין בבני מעים, אבל לא מתעמלין ולא
מתגדרין, אין יורדין לקורדיות, ואין עושין אפקוויין,

יהודה אומר, קונם יין שאיני מועם עד שיהא הפסח, אינו אסור אלא עד ליל הפסח, שלא נתפון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לשתות יין:

ו אמר קונם בשר שאיני מועם עד שיהא הצום, אינו אסור אלא עד ליל צום, שלא נתפון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכל בשר. רבי יוסי בנו אומר, קונם שום שאיני מועם עד שתהא שבת, אינו אסור אלא עד ליל שבת, שלא נתפון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכל שום:

ו האומר לחברו קונם שאני נהנה לך אם אין אתה בא ונוטל לבניך בור אחד של חמין ושתי חביות של יין, הרי זה יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם,

ויאמר לו, כלום אמרת אלא מפני כבודי, וזה כבודי. וכן האומר לחברו קונם שאתה נהנה לי אם אין אתה בא ונותן לבני בור אחד של חמין ושתי חביות של יין, רבי מאיר אומר, אסור עד שיתן. וחכמים אומרים, אף זה יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם. ויאמר לו, הרי אני כאלו התקבלתי. הרי מסרבין בו לשאת בת אחרתו ואמר קונם שהיא נהנית לי לעולם, וכן המעורר את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית לי לעולם, הרי אלו מותרות להנות לו, שלא נתפון זה אלא לשום אישות. הרי מסרב בחברו שיאכל אצלו, אמר קונם לביתך שאיני נכנס, מפת צונן שאיני מועם לך, מותר לכנס לביתו ולשתות ממנו צונן, שלא נתפון זה אלא לשום אכילה ושתיה:

ולנדב

DONATE

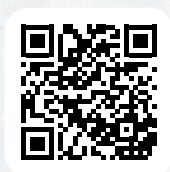
קרן לוי יצחק

KEREN LEVI YITZCHAK

Established by the Rebbe in honor of his father, Rabbi
Levi Yitzchak Schneerson, to provide short term loans to
Yeshiva teachers.

– *Sefer HaMinhagim*, p. 100

Scan to
donate

DONATE TODAY
KERENLEVIYITZCHAK.ORG